



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3447/2019
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стеван Јаковљевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јелена Паспаљ, адвокат из ... и туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Горан Балтић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3168/19 од 08.05.2019. године, на седници већа одржаној дана 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3168/19 од 08.05.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3168/19 од 08.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 482 /2015 од 12.12.2018. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе, а ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцу солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате укупан износ од 524.300,00 динара (треба да стоји 749.000,00 динара) и то износ од 385.000,00 динара, на име душевних болова због умањења опште животне активности, износ од 84.000,00 динара, на име душевних болова због наружења, износ од 140.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и износ од 140.000,00 динара на име претрпљеног страха, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3168/19 од 08.05.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена је пресуда Основног суда у Панчеву П 482 /2015 од 12.12.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ББ је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а према ставу 2. о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући према цитираној законској одредби Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права.

О тужиочевом праву другостепени суд је одлучио уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са сличним чињеничним стањем и правним основом. Имајући у виду да одлука у предметима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од утврђеног чињеничног стања, то Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог ББ, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.04.2015. године. Вредност ревизијом побијаног дела предмета спора је 749.000,00 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора који се побија ревизијом, не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изложеног, у смислу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић